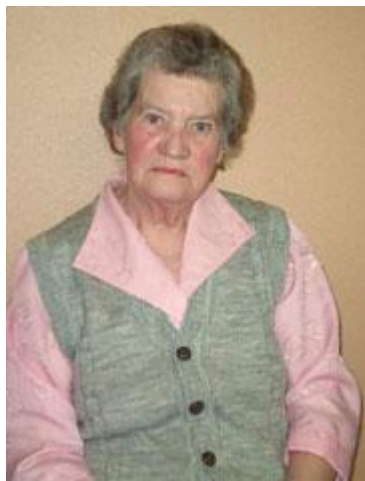

Ilga Krastiņa

Dzimumsi 1932.gada 8.decembrī Gulbenē. Šeit beigusi pamatskolu un vidusskolu, vēlāk mācījusies Rīgas pedagoģiskās skolas dziedāšanas klasē. Strādājot par dziedāšanas skolotāju K.Valdemāra pamatskolā, beigusi Rēzeknes pedagoģisko skolu. Mūzikas skolotājas darbu vēl deviņpadsmit gadus turpinājusi Gulbenes pamatskolā. Darba gados vadījusi skolēnu, sieviešu, vīru vokālos ansambļus, spēlējusi ģimenes kapellā. Kādu laiku strādājusi ugunsdzēsības daļā par dispečeri. Kādreiz aizrāvusies ar

aušanu, fotografēšanu, tamborēšanu un puķkopību.

Rakstīt dzejoļus, dziesmas un nelielus prozas darbiņus tēva ietekmē sākusi jau skolas gados. Vidusskolas laikā Jāņa Plotnieka ietekmē tika piedzejotas vairākas klades, kuras šobrīd Ilga vērtē ļoti kritiski. 70. - os gados sarakstījusi vairākas dziesmas gan pieaugušo ansambļiem, gan bērniem. Paralēli dzejai radušies arī īsās prozas darbi.

“Romantika, pavasaris, pirmā mīlestība - tas bija kā dzejā, un tāda arī dzīve tajās tālajās vidusskolas dienās, kad apkārt tādi skolas biedri kā Jānis Plotnieks, Ojārs Zanders, Roberts Ligers, Antra Liedskalniņa, Harijs Gerhards un vēl daudzi citi, ar kuriem pati dzīve skanēja un lika sapņot. Jūsma par teātri, dziesmu, palika uz visu mūžu un silda arī pašlaik. Šobrīd esmu pensionāre un varu vairāk laika veltīt puķēm, grāmatām un krustvārdu mīklu risināšanai,” saka Ilga.

“Mans dzīves moto patreiz: “Aizmirst visu ļauno, jo dzīve pati liks samaksāt gan par labo, gan nekrietno ikkatram.” To vēlu arī saviem lasītājiem.”